

۲. درک جایگاه بَما: چگونه برای پاداش‌های ابدی آماده شویم

لینک ویدیوی یوتیوب با زیرنویس به ۷۰ زبان: https://youtu.be/SekHsU_l-rI

قطعیت مرگ و فراخوان برای آمادگی

وقتی صحبت از مرگ به میان می‌آید، اکثر مردم تمایل دارند از آن اجتناب کنند. جی. کربی اندرسون این احساس را به خوبی بیان می‌کند، زمانی که می‌گوید: «مرگ فراگیرترین و دموکراتیک‌ترین پدیده در میان تمام امور انسانی است. مرگ در هر زمانی و بدون توجه به سن، طبقه، مذهب یا رنگ پوست، انسان‌ها را درنور دیده و به سراغشان می‌آید.» مرگ با ۱۰۰٪ موفقیت روبروست، با این حال اکثر مردم همچنان از بحث در این باره یا فکر کردن به آن خودداری می‌کنند. نقل‌قول مشهور وودی آلن این است: «من از مرگ نمی‌ترسم. فقط نمی‌خواهم آنجا باشم که اتفاق می‌افتد.»

مهم نیست چقدر برای اجتناب از آن تلاش کنیم، مرگ ناپدید نمی‌شود. هر یک از ما بدون استثنا باید با آن روبرو شود. مهم نیست چقدر پول دارید یا چه نوع بیمه‌ای دارید. این صرفاً مسئله زمان است. هیچ‌کدام از ما نمی‌دانند چه مقدار زمان در پیش رو دارد. نکته قابل توجه در مورد آن این است که، با وجود اینکه می‌دانیم نمی‌توانیم از آن فرار کنیم، بسیاری از ما برای اجتناب از فکر کردن به آن، تلاش‌های زیادی می‌کنیم و افراد زیادی برای آمادگی جهت آن کار چندانی انجام نمی‌دهند. مقاله‌ای در بوستون گلوب مدتی پیش، فهرستی از افراد مشهوری را که در آن سال درگذشته بودند، منتشر کرد و اعلام نمود که آنها به «اکثریت قاطع» پیوسته‌اند. مرگ، می‌توان گفت، یک یقین بزرگ است و کسانی که درگذشته‌اند، همان اکثریت قاطع هستند.

در کتیبه‌ای روی یک سنگ قبر آمده است: «ای رهگذر، مکث کن، آنچه اکنون هستی، زمانی من نیز بودم، آنچه اکنون هستم، تو نیز قطعاً خواهی بود، پس خود را برای پیوستن به من آماده کن!» شخصی در زیر آن نوشته بود: «برای پیوستن به تو، تا راهی را که رفتی ندانم، آرام نخواهم گرفت!» آن رهگذر حق داشت. دانستن اینکه پس از مرگ به کجا می‌رویم، ضروری است، اما هنگامی که راه درست به ما نشان داده می‌شود، باید خود را برای آنچه در آن سوی این زندگی در انتظار است، آماده کنیم.

درس «بارونی سیاه»: هشدار ی مدرن

چند سال پیش، زمانی که در انگلستان زندگی می‌کردیم، من و سندی والدین او را برای تعطیلات به اسکاتلند بردیم. یک شب، با تاریک شدن هوا، مجبور شدیم در امتداد جاده به دنبال هتل می‌گردیم. از کنار یک دروازه آهنی مشکی‌رنگ گذشتیم که تابلویی بالای آن نصب بود و رویش نوشته شده بود: «هتل بارونی سیاه». از آنجایی که نمی‌توانستیم ساختمان‌ها را از ورودی ببینیم، تصمیم گرفتیم هتل را بررسی کنیم تا ببینیم آیا جای مناسبی برای گذراندن شب است یا نه. با نزدیک شدن شب و دیدن دروازه‌های آهنی، شروع کردیم به شوخی که داریم به قلعه دراکولا می‌رویم و احتمالاً آنجا جن‌زده است. جاده از میان درختان می‌پیچید و تخیل ما بی‌مهار پرواز می‌کرد. با خودمان فکر می‌کردیم که شاید سراگی داشته باشند که شبیه «ایگور» در فیلم «فرانکشتاین جوان» باشد. من چهره مارتین فلدمن را تصور می‌کردم که در ورودی به ما خوش‌آمد می‌گوید.

وقتی از میان درختان بیرون آمدیم، دیدیم که واقعاً یک قلعه بود که به هتل تبدیل شده بود، اما در پارکینگ آن حتی یک ماشین هم نبود! وقتی از خودرو پیاده شدیم، مردی با قوز شدید به ما نزدیک شد. این اغراق نیست. او یک چشم لِرزان هم داشت، هرچند اصلاً شبیه مارتین فلدمن نبود. رویش هم، بالای در این کلمات با حروف درشت نوشته شده بود: «خود را برای ملاقات خدایت آماده ساز»، اموص ۴: ۱۲، کلماتی از کتاب مقدس. اوضاع بهتر هم شد! مردی که در «» ما را در دروازه استقبال کرد به ما گفت که ما تنها مهمانانی هستیم که آن شب در هتل اقامت داریم؛ ۷۵ اتاق دیگر خالی بودند. یک گروه گردشگری در آخرین لحظه لغو کرده بود. من و سندی آن شب را در تخت چهارستونی‌ای خوابیدیم که روزگاری شاه جیمز روی آن خوابیده بود. (بله، همان شاه جیمز، یعنی شاه جیمز کتاب مقدس.) این تخت مایه افتخار هتل بود. ضمناً، تخت افتضاحی بود، با یک فرو رفتگی قابل توجه در وسط. شک دارم که تشک اصلی باشد، اما حس می‌شد که قدمت آن به قرن هفدهم باز می‌گردد! بعداً فهمیدیم که آیه کتاب مقدس بالای در، برای سربازانی بود که در طول آموزش‌های جنگی خود از این هتل استفاده می‌کردند تا در صورت کشته شدن در نبرد، برای رویارویی با ابدیت آماده شوند.

آن تابلو در ذهنم ماند: «خود را برای ملاقات با خدایت آماده کن.» عاقلانه است که از هم‌اکنون برای روزی که در محضر خدا خواهید ایستاد، آماده شویم. در این مطالعه، بررسی خواهیم کرد که تمرکز ما در این زندگی برای آمادگی جهت ابدیت باید بر چه چیزی باشد. ما همچنین موضوع پاداش‌های مؤمن را بررسی خواهیم کرد. اگرچه ممکن است تمایلی به فکر کردن در مورد آن زمان نداشته باشیم، اما کلام مقدس به ما یادآوری می‌کند که همه ما باید در پایان زندگی‌مان، زمانی که خدا تشخیص دهد وقت ما فرا رسیده است، پاسخگو باشیم.

مقرر است که انسان یک بار بمیرد و پس از آن در برابر داوری قرار گیرد (عبرانیان ۹:۲۷).
پس هر یک از ما باید درباره خود به خدا پاسخ دهد (رومیان ۱۴: ۱۲).

درک سه داوری کتاب مقدس

در کتاب مقدس به سه داوری اشاره شده است. اولین داوری که در آیهی بالا ذکر شده، در لحظه جدایی از جهان رخ می‌دهد. این داوری مربوط به این است که شما با پیشنهاد رایگان بخشش گناه چه کرده‌اید. مؤمن به مسیح به خاطر گناهانش داوری نخواهد شد؛ او در آنچه عیسی بر صلیب برای او به انجام رساند، امنیت دارد. در هنگام مرگ، کسانی که اعتماد خود را به کار کامل نجات‌دهنده بر صلیب گذاشته‌اند، به پیش خداوند خواهند رفت. آنها در هنگام بازگشت دوم مسیح با عیسی باز خواهند گشت: «زیرا ما ایمان داریم که عیسی مرد و باز برخاست، و به همین ترتیب ایمان داریم که خدا نیز کسانی را که در او خفته‌اند، با عیسی خواهد آورد» (اول تسالونیکیان ۴: ۱۴). هنگامی که ایمان آوردیم و اعتماد خود را به مسیح سپردیم، چیزی در اعماق جان ما رخ داد—ما از حالتی مرگبار و بردگی در برابر شیطان به دریافت حیات جاودان منتقل شدیم:

راست را به شما می‌گویم، هر که کلام مرا بشنود و به کسی که مرا فرستاده ایمان آورد، حیات جاودان دارد و به داوری نمی‌رسد؛ بلکه از مرگ به حیات گذشته است (یوحنا ۵: ۲۴، تأکید از ماست).

همان‌طور که در مطالعه قبلی‌مان ذکر شد، هنگامی که مؤمنان می‌میرند، از بدن‌های فیزیکی خود جدا می‌شوند اما همچنان زنده و با مسیح هستند. وقتی عیسی باز می‌گردد و ربودن و رستاخیز رخ می‌دهد، مؤمن بدنی جدید و جلال‌یافته دریافت می‌کند که از طبیعت گناه‌آلود به ارث رسیده از آدم آزاد است. در مطالعه بعدی، بررسی خواهیم کرد که کتاب مقدس درباره بدن رستاخیزی چه می‌گوید.

داوری دوم در بازگشت مسیح رخ می‌دهد و شامل پاداش‌هایی برای مؤمنان است. این حضور در پیشگاه خدا به «داوری کرسی بَما» معروف است. این داوری، اعمالی را که در بدن انجام شده است آشکار می‌سازد و شامل پاداش‌هایی برای وفاداری است. سومین داوری، که به نام داوری تخت سفید بزرگ شناخته می‌شود، مربوط به کسانی است که پیشنهاد بخشش رایگان خدا را رد می‌کنند؛ همه کسانی که به خود و شیطان خدمت کرده‌اند به دریاچه آتش افکنده خواهند شد (مکاشفه ۲۰: ۱۳-۱۵). امروز، بخش عمده‌ای از مطالعه خود را بر آماده‌سازی خودمان به عنوان مسیحیان برای داوری تریبون بَما مسیح متمرکز خواهیم کرد.

داوری کرسی بَما مسیح چیست؟

در بازگشت دوم مسیح، پس از سرکوب تمام شورش‌ها بر روی زمین، عیسی در جایگاه قضاوت بَما خواهد نشست و قضاوت خواهد کرد.

علاوه بر این، پدر هیچ‌کس را محاکمه نمی‌کند، بلکه تمام داوری را به پسر سپرده است (یوحنا ۵: ۲۲).

زیرا پسر انسان به جلال پدرش با ملائکه‌اش خواهد آمد، و آنگاه به هر کس مطابق اعمالش جزا خواهد داد (متی ۱۶: ۲۷).

^۱ پس هدف خود را این قرار می‌دهیم که او را خشنود سازیم، چه در بدن باشیم و چه از آن دور. ^{۱۰} زیرا همگی باید در پیشگاه کرسی داوری مسیح حاضر شویم تا هر کس مطابق آنچه در بدن انجام داده است، چه نیک و چه بد، پاداش خود را دریافت

کند (دوم قرن‌تیان ۵: ۹-۱۰).

این داورى مربوط به پاداش‌های مؤمنان بر اساس نحوه سرمایه‌گذاری آنها در زمان، انرژی، هدایا، استعدادها و پولشان است. واژه یونانی *bēmatos* در انگلیسی به «صندلی داورى» (judgment seat) ترجمه شده است. در متن اصلی یونانی عهد جدید، «کرسى داورى» به عنوان سکویی برای اهدای جوایز در مسابقات ورزشی به کار می‌رفت. در زمینه حقوقی سکولار، اصطلاح «بما» به معنای تحت‌اللفظی «قدم نهادن بر» است که به مکانی مرتفع یا سکویی در محل تجمع اشاره دارد. من معتقدم که خداوند عیسی همه مسیحیان را در مورد دو موضوع متمایز قضاوت خواهد کرد:

- 1) در زندگی ما چقدر از میوه روح‌القدس وجود دارد، یعنی شباهت ما به مسیح در شخصیت.
- 2) چگونگی استفاده ما از منابع خود، از جمله زمان، انرژی، مهارت‌ها و پولمان.

جان پور، نویسنده و سخنران کنفرانس، در کتاب خود «رانده‌شده توسط ابدیت»، این‌گونه درباره ابدیت و داورى همه مؤمنان می‌نویسد:

هر عدد محدودی که بر بی‌نهایت تقسیم شود یا با آن مقایسه گردد، صفر است. مهم نیست چقدر در زمین زندگی کنید. حتی اگر تا ۱۵۰ سال قبل از مرگ عمر کنید، زندگی ما در زمین در مقایسه با ابدیت، صفر است. این بدان معناست که ما به عنوان مؤمنان به مسیح، هر کاری که در این پنجره زمانی صفر انجام دهیم، تعیین‌کننده نحوه گذراندن ابدیت ما خواهد بود. به یاد داشته باشید، جایی که ابدیت را سپری می‌کنیم با آنچه با صلیب عیسی و فیض نجات‌بخش او انجام می‌دهیم تعیین می‌شود، اما اینکه چگونه در ملکوت او برای ابدیت زندگی خواهیم کرد، با نحوه زندگی ما به عنوان مؤمنان در اینجا تعیین می‌شود.^۱

آنچه می‌خواهم در نظر بگیریم این است که اکنون با زندگی خود چه می‌سازیم. سرمایه‌گذاری‌های معنوی که در این زندگی انجام می‌دهیم، برای ابدیت طنین‌انداز خواهد شد. هر آنچه به ما داده شده است—زمان، انرژی، استعدادها و پول—ما می‌تواند برای یک هدف ابدی به کار رود. چرا پول؟ پول صرفاً راهی برای ذخیره کردن زمان، انرژی و استعدادهاست.

پولس رسول به ارزیابی در روزی که هر مؤمن در محضر خدا خواهد ایستاد، پرداخته است:

سرمایه‌گذاری در ملکوت: طلا، نقره و سنگ‌های گران‌بها

«به فیضی که خدا به من عطا کرده است، من بنیانی را همچون یک بنای حکیم گذاشته‌ام و دیگری بر آن می‌سازد. اما هر کس باید با احتیاط بسازد.»^{۱۱} زیرا هیچ‌کس نمی‌تواند پایه‌ای جز آن پایه‌ای که گذاشته شده است، یعنی عیسی مسیح، بنا کند.^{۱۲} اگر کسی بر این پایه با طلا، نقره، سنگ‌های گران‌بها، چوب، کاه یا علف خشک بنا کند،^{۱۳} کار هر یک آشکار خواهد شد، زیرا روز [حسابرسی] آن را روشن خواهد ساخت. آن با آتش ظاهر می‌شود و آتش کیفیت کار هر کس را می‌آزماید.^{۱۴} اگر آنچه ساخته شده دوام بیاورد، سازنده پاداش خواهد گرفت.^{۱۵} اگر به آتش بسوزد، سازنده متضرر خواهد شد اما نجات خواهد یافت—هر چند تنها مانند کسی که از میان شعله‌ها می‌گریزد (اول قرن‌تیان ۱۵: ۱-۳).

مطالعه گروهی: در اول قرن‌تیان ۳، پولس به ساختن با «چوب، کاه و علف خشک» در مقابل «طلا و نقره» اشاره می‌کند. نمونه‌هایی از فعالیت‌های «چوب و کاه» در زندگی یک مسیحی امروزی چیست؟ چه چیزی یک فعالیت را در نظر خدا «طلا» می‌کند؟

پولس رسول می‌نویسد که هر یک از ما با زندگی خود در حال ساختن چیزی هستیم. او به ما یادآوری می‌کند که با دقت بسازیم (آیه ۱۰). تمام تلاش در ملکوت خدا بر پایه رابطه صمیمانه‌ای با مسیح بنا شده است. سایر کارها تنها چوب، کاه و پوسته هستند. کیفیت مصالح ساختمانی تحت تأثیر انگیزه‌ها و نگرش‌های پشت اقدامات انجام‌شده در طول ساخت‌وساز قرار دارد.

^۱ جان بیور، رانده‌شده توسط ابدیت، انتشارات وارنر فیت، صفحه ۱۸۷.

چند نکته در این مورد قابل توجه است، که اولی این است که پیش روی مسیح، هر عمل و انگیزه‌ای آشکار خواهد شد («کارشان آشکار خواهد شد...» (آیه ۱۳):

زیرا هیچ چیز پنهانی نیست که آشکار نشود، و هیچ چیز مخفی نیست که شناخته نشود یا برملا نگردد (لوقا ۱۷: ۸).

هیچ چیز در تمام آفرینش از نظر خدا پنهان نیست. همه چیز برهنه و آشکارا در پیش چشم کسی است که باید در برابر او پاسخ پس دهیم (عبرانیان ۴: ۱۳).

بار دیگر، جان بیوره می‌نویسد:

بسیاری این تصور غلط را دارند که نجاتشان تمام دآوری‌های آینده را از بین می‌برد. در واقع، خون عیسی ما را از گنا‌هانی که مانع ورود ما به پادشاهی می‌شد پاک می‌کند؛ با این حال، این خون ما را از دآوری در مورد رفتارمان به عنوان مؤمنان، چه خوب و چه بد، معاف نمی‌کند.^۲

سرانجام، همه چیز آشکار خواهد شد. خداوند همه چیز را برملا خواهد کرد و هیچ چیز پنهان نخواهد ماند. ما اسرار بزرگ این زندگی را کشف خواهیم کرد. ما نباید این موضوع را صرفاً منفی ببینیم؛ زیرا خداوند برای کارهای نیکی که بسیاری در خفا انجام داده‌اند، آشکارا پاداش خواهد داد. او نیت‌ها و انگیزه‌های تمام قلب‌ها را می‌بیند. در آن زمان، خداوند به کسانی پاداش خواهد داد که بی‌سروصدا و بدون شناخته شدن در پس‌صحنه کار کرده‌اند، جایی که انگیزه‌ها و تلاش‌هایشان برای او خوشایند بوده است. برخی از شما برای مراقبت از فقرا سخاوتمندانه و فداکارانه بخشش کرده‌اید و آن را صرفاً برای خدا و با پنهان کردن از دیگران انجام داده‌اید.

«...پدرتان که در نهان می‌بیند، به شما پاداش خواهد داد» (متی ۶: ۱۸).

و اگر کسی حتی یک پیمان‌آب سرد به یکی از این کوچکترین‌ها بدهد، چون شاگرد من است، به شما حقیقت می‌گویم، پاداش خود را هرگز از دست نخواهد داد (متی ۱۰: ۴۲).

خداوند هر کاری را که تاکنون برای او انجام داده‌ایم می‌بیند و هیچ چیز از توجه او پنهان نمی‌ماند. روزی فرا خواهد رسید که میراثی را که در مسیح پیش از آغاز زمان به ما عطا شده است، دریافت خواهیم کرد.

^{۳۴}آنگاه پادشاه به کسانی که در سمت راست او هستند خواهد گفت: «بیا، ای برکت‌یافتگان پدرم؛ میراث خود را که از ابتدای جهان برای شما آماده شده است، دریافت کنید. ^{۳۵}زیرا من گرسنه بودم و شما به من غذا دادید، تشنه بودم و آب به من نوشاندید، غریبه بودم و مرا پذیرفتید، ^{۳۶}بی‌پوشش بودم و لباس پوشاندید، بیمار بودم و عیادت‌م کردید، در زندان بودم و به عیادت‌م آمدید.» ^{۳۷}آنگاه صالحان در پاسخ به او خواهند گفت: «ای خداوند، چه زمانی تو را گرسنه دیدیم و سیرت کردیم، یا تشنه دیدیم و آب به تو دادیم؟ ^{۳۸}کی شما را غریبه دیدیم و به شما پناه دادیم، یا نیازمند لباس دیدیم و شما را پوشاندیم؟ ^{۳۹}کی شما را بیمار یا در زندان دیدیم و به عیانتان آمدیم؟» ^{۴۰}آنگاه پادشاه در پاسخ ایشان خواهد گفت: «آمین، به شما می‌گویم، هر کاری که برای یکی از این کوچکترین برادران من کردید، برای من کرده‌اید.» (متی ۲۵: ۳۴-۴۰).

تأمل گروهی کوچک: عیسی می‌گوید: «هرچه برای کوچکترین این برادران من کردید، برای من کردید.» در محله، محل کار یا خانواده خاص شما، «کوچکترین» کسانی که اغلب نادیده گرفته می‌شوند، چه کسانی هستند؟ چگونه می‌توانیم این هفته آنها را «ببینیم»؟

برایم جالب است که مؤمنان به مسیح اعمال نیکوی خود را فراموش کرده‌اند، اما خدا آن‌ها را فراموش نکرده است. او هر عمل خالصانه‌ای را ثبت کرده و آشکارا در تخت دآوری مسیح به ما پاداش خواهد داد. وقتی برخی را «کوچکترین برادران» خود می‌خواند، منظورش چه کسانی بود؟ منظورش کسانی هستند که در اطراف ما هستند و اغلب نادیده گرفته می‌شوند. شاید

^۲ جان بور، تحت تأثیر / بدیت، انتشارات وارنر فیت، صفحه ۱۸۶.

آنها کسانی باشند که از خود نمی‌توانند کاری بسازند، بیماران، یا زندانیان. او به کسانی نزدیک است که در امور این دنیا فقیرند، برای ما غریبه‌اند، و کسانی که در اسارت دینی مبتنی بر اعمال هستند. او می‌خواهد از هر یک از ما استفاده کند تا آنها را آزاد سازیم، به دیدنشان برویم و به آنها غذا بدهیم - نه تنها نان و آب، بلکه نان حیات را نیز به آنها عطا کنیم (یوحنا ۶:۳۵).

پاداش شباهت به مسیح: پرورش شخصیت الهی

جنبه دوم که مؤمنان در دآوری «صندلی بنما» بر اساس آن قضاوت خواهند شد، کیفیت میوه روح در زندگی ماست—به طور خاص، محبت، شادی، آرامش، بردباری، مهربانی و غیره، که توسط پولس رسول در غلاطیان ۵: ۲۲-۲۳ ذکر شده است. این امر بازتاب‌دهنده شخصیت خدایی موجود در زندگی ماست. آمادگی برای ابدیت تنها زمانی ممکن است که در اینجا بر روی زمین هستیم، زیرا ما با شخصیتی که در هنگام مرگ داریم به ابدیت منتقل می‌شویم. من معتقدم «مقام» ما در بهشت بستگی به این دارد که چقدر از طبیعت خدمتگزارانه مسیح را بر روی زمین به نمایش گذاشته‌ایم. تا حدی که شخصیت مسیح در زندگی ما در روی زمین منعکس شود، همان تعیین‌کننده درجه پاداش ما در ابدیت خواهد بود. واژه انگلیسی «character» (که به معنای شخصیت است) در اصل برای توصیف اثر حروف چاپگر روی کاغذ به کار می‌رفت. خداوند کوشیده است تا طبیعت و شخصیت مسیح را به شکلی الهی در اعماق جان ما حک کند تا دیگران بتوانند آن را درک کنند.

و همگی ما که با چهره‌های بی‌پوشش، جلال خداوند را می‌نگریم، به شباهت او با جلالی فزاینده دگرگون می‌شویم؛ این جلال از خداوند که روح است، سرچشمه می‌گیرد (دوم قرنتیان ۳:۱۸).

هنگامی که به مسیح می‌آییم، روح ما نو می‌شود و از حالت مرده جدایی از خدا به حیات بازمی‌گردد (افسیان ۲:۱، ۵). با این حال، هنوز کاری در درون روح ما—ذهن، اراده، وجدان و احساساتمان—باید انجام شود. خداوند می‌خواهد آن بخش درونی ما را نو و دگرگون سازد، در حالی که بر کلام او تأمل می‌کنیم و از روح او اطاعت می‌نماییم. داوود پادشاه این موضوع را به خوبی در مزمور شبانی بیان کرد: «او جان مرا تازه می‌سازد» (مزمور ۲۳:۳). پولس رسول نوشت: «زیرا شما به مقصد ایمان خود، یعنی نجات جان‌های خود، دست می‌یابید» (اول پطرس ۱:۹). ذهن، اراده و احساسات ما باید توسط روح خدا دگرگون، شکل‌پذیر و قالب‌ریزی شوند. پرورش شخصیت خدایی هدف ایمان ماست. خداوند بر اساس میزانی که طبیعت و شخصیت مسیح در ما ساکن است، به ما پاداش خواهد داد.

وبسایت Dictionary.com کلمه «شخصیت» را این‌گونه تعریف می‌کند: «مجموعه‌ای از ویژگی‌ها و صفاتی که طبیعت فردی یک شخص یا شیء را تشکیل می‌دهند.» ما روز به روز در درون خود—روح و جانمان—از طریق هر رویدادی که تجربه می‌کنیم، دگرگون می‌شویم. هر چیزی در زندگی شخصیت ما را می‌آزماید، و واکنش‌های ما به نابرابری‌های زندگی آن را به درستی شکل داده و می‌سند. شهرت با شخصیت خدایی یکسان نیست. شهرت آن چیزی است که دیگران فکر می‌کنند شما هستید؛ شخصیت آن چیزی است که خدا می‌داند شما هستید. اگر در هر موقعیتی که با آن روبرو می‌شویم، با اطاعت از روح مسیح واکنش نشان دهیم، روز به روز بیشتر شبیه مسیح می‌شویم. اگر شما یک مسیحی هستید، از جانب خدا مقدر شده‌اید که توسط روح القدس به شباهت تصویر عیسی مسیح دگرگون شوید.

مقدر برای دگرگونی: نقش آزمون‌ها

^{۲۸} و می‌دانیم که در همه چیز خدا به نفع کسانی که او را دوست دارند و طبق مقصودش خوانده شده‌اند، عمل می‌کند.
^{۲۹} زیرا کسانی را که خدا از پیش می‌شناخت، از پیش مقدر کرد تا به شباهت پسرش تبدیل شوند، تا او نخست‌زاده در میان برادران بسیار باشد. (رومان ۸:۲۸-۲۹، تأکید اضافه شده)

تأمل گروهی کوچک: ما اغلب دعا می‌کنیم که خدا آزمایش‌هایمان را از میان ببرد. بر اساس رومان ۸:۲۸-۲۹، چگونه ممکن است یک «رنج سبک» یا موقعیت دشوار کنونی همان ابزاری باشد که خدا برای «ریخته‌گری» شخصیتی که با خود به ابدیت خواهید برد، به کار می‌گیرد؟

خدا شما را از پیش می‌شناخت و شما را مقدر فرمود تا به شباهت پسرش شکل بگیرید یا قالب داده شوید. ما می‌توانیم آیه فوق را بدون در نظر گرفتن پیامدهای آنچه روح القدس می‌خواهد به ما بیاموزد، بخوانیم. ما نمی‌توانیم خدا را برای رویدادهای ناخوشایندی که در زندگی ما رخ می‌دهند، سرزنش کنیم. اغلب، این دشواری‌ها از انتخاب‌های ضعیف خود ما ناشی می‌شوند. گاهی اوقات، درک آزمایش‌هایی که از آنها می‌گذریم، به ویژه زمانی که در میان آنها هستیم، دشوار است! ما از خود می‌پرسیم چرا برخی چیزها را تحمل می‌کنیم. خداوند به ما اطمینان می‌دهد که اگر نسبت به تعالیم او و هدایت روح القدس پذیرا بمانیم، از هر موقعیتی برای خیر ما استفاده خواهد کرد. حقیقت شگفت‌انگیز این است که خدا از ابتدا به پایان آگاه بوده است. او هر یک از ما را پیش از آفرینش جهان در قلب خود نگه داشته است. او از پیش می‌دانست و مقدر فرمود که ما شکل گرفته و به شباهت پسرش در آییم. «تمام روزهایی که برایم مقدر شده بود، پیش از آنکه یکی از آنها پدید آید، در کتاب تو نوشته شده بود» (مزمور ۱۳۹: ۱۶). «رساله پیام» این آیه را این‌گونه بیان می‌کند: «چون کتابی گشوده، مرا از انعقاد تا تولد نظاره کردی؛ تمام مراحل زندگی‌ام پیش روی تو گسترده بود، روزهای زندگی‌ام همه پیش از آنکه حتی یک روز از آن را زندگی کنم، مهیا شده بود.» کار خدا در جهان، آماده کردن تو برای ابدیت است.

«شخصیت در زمین، ملکی ابدی در جهان آینده خواهد بود» (جی. سی. رایل). اگر می‌خواهید در نظر خدا بزرگ باشید، به شرایط دشواری که پیش روی شما قرار گرفته چگونه پاسخ می‌دهید؟ آیا برای ملاقات با خدای خود آماده و مهیا هستید؟ در آن روز، چقدر از شخصیت مسیح را منعکس خواهید کرد؟

چند سال پیش، کتابی بسیار پرفروش به نام «۷ عادت افراد بسیار مؤثر» اثر استیفن کووی را خواندم. کووی توضیح داد که یکی از عادات کلیدی افراد مولد، این است که با در نظر گرفتن هدف نهایی شروع کنند. شما می‌خواهید نتیجه زندگی‌تان چه باشد؟ امیدوارید عیسی در آن روز وقتی در برابر او می‌ایستید چه خواهد گفت؟ او به بسیاری خواهد گفت: «آفرین، ای بنده نیکو و وفادارم.» اما شما می‌خواهید او برای چه چیزی این را بگوید؟ اگر می‌خواهید در زندگی خود مؤثر باشید و با بودن خود دنیا را کمی بهتر کنید، عاقلانه است که مکث کنید و از خودتان بپرسید چه نوع تفاوتی ایجاد می‌کنید. آیا این تفاوتی است که فقط برای این زندگی دوام دارد، یا ابدی است؟ آیا برای پاداش‌های موقتی بابت مهارت‌ها، زمان، انرژی و پولی که صرف می‌کنید کار می‌کنید، یا برای پاداش‌های ابدی؟

^{۱۹} «برای خود گنج‌هایی بر روی زمین ذخیره نکنید، جایی که کرم و زنگ آنها را نابود می‌کند، و جایی که دزدان می‌شکنند و می‌دزدند.^{۲۰} بلکه گنج‌هایی برای خود در آسمان ذخیره کنید، جایی که نه کرم و نه زنگ آنها را نابود می‌کند، و جایی که دزدان نمی‌شکنند و نمی‌دزدند» (متی ۶: ۱۹-۲۰).

به نظر شما چه چیزهایی را می‌توانید ذخیره کنید و با خود به بهشت ببرید؟

این یک فهرست کامل نیست، اما سه چیز به ذهن می‌آید:

- (۱) دیگران، یعنی زندگی‌هایی که در مسیر راه به آن‌ها کمک کرده‌ایم.
- (۲) چیزهایی که آموخته‌ایم، مانند کلام خدا که در دل‌های ما حک شده است.
- (۳) شخصیتی که روح القدس آن را در وجود درونی شما شکل داده است.

مدیریت عملی: تمثیل مناها

اکنون، بیایید به بررسی این موضوع بپردازیم که چگونه زمان، انرژی، استعدادها و پول خود را سرمایه‌گذاری می‌کنیم. مثل جالبی وجود دارد که عیسی در لوقا ۱۹: ۱۱-۲۷ بیان می‌کند. این مثل داستان نجیب‌زاده‌ای را روایت می‌کند که برای به دست آوردن یک پادشاهی برای خود، آماده می‌شود تا به سفر دوری برود. او پیش از عزیمت، با علم به اینکه بازگشتش مدتی طول خواهد کشید، به هر یک از ده خدمتکارش مبلغ مساوی پول، یک «مینا»، که تقریباً معادل دستمزد سه ماه یک کارگر بود، می‌سپارد. او به آنها دستور می‌دهد تا زمانی که ارباب بازگردد، به تجارت بپردازند و پول را به کار ببندازند. واژه یونانی که به «این پول را به کار ببنداز» (در ترجمه NIV) یا «مشغول باش» (در ترجمه KJV) ترجمه شده، «پراگماتئوما» (pragmateuomai) است. این واژه به معنای پرداختن به تجارت، سرمایه‌گذاری یا معامله با هدف کسب سود از سرمایه‌گذاری است.

تأمل گروهی کوچک: جان بیور می‌گوید زندگی ما روی زمین در مقایسه با بی‌نهایت «صفر» است. اگر واقعاً روز ۲۴ ساعته خود را از منظر ۱۰,۰۰۰ سال آینده می‌نگریستید، کدام «سرمایه‌گذاری‌های» زمانی خود را افزایش می‌دادید؟ از کدام یک دست می‌کشیدید؟

جالب اینجاست که واژه «پراگماتیک» (pragmatic) از همین واژه یونانی فوق‌الذکر گرفته شده است. پراگماتیک بودن به معنای این است که به یک موقعیت به طور معقول و واقع‌بینانه نزدیک شویم. ما باید بنشینیم و راه‌هایی را برای سرمایه‌گذاری منابع خود به شیوه‌ای پراگماتیک بررسی کنیم تا بازده را برای پادشاهی خدا به حداکثر برسانیم.

با شناختن شخصیت ارباب نجیب ما، پادشاه عیسی، باید در چیزهایی که در دل اوست تلاش کرده و سرمایه‌گذاری کنیم. او بیش از هر چیز به مردم اهمیت می‌دهد—اگر می‌خواهیم با طلا، نقره یا سنگ‌های قیمتی بسازیم، باید دل خدا را نسبت به دیگران داشته باشیم. در این مثل، خادم اول پول ارباب را سرمایه‌گذاری کرد و از یک مینای اولیه، ده مینا سود کسب کرد. هنگامی که آن مرد نجیب بازگشت و حسابرسی آنچه خدامش با منابع او انجام داده بودند را آغاز کرد، به پاس تلاش خادم، به او اجازه داد ده مینا را برای خود نگه دارد و او را با ده شهر در پادشاهی خود پاداش داد. تفاوت قابل توجهی بین سرمایه‌گذاری خادم و پاداشی که برای سرپرستی استثنایی او اعطا شد، وجود داشت.

این شهرها به عنوان زبان استعاری به کار رفته‌اند تا به ما کمک کنند بفهمیم که در جایگاه داور، پاداشی بزرگ برای نحوه صرف وقتمان در مراقبت از کسانی که او دوستشان دارد، در انتظار ما خواهد بود. تفاوت قابل توجهی بین آنچه ما سرمایه‌گذاری می‌کنیم — وقت، انرژی، استعدادها و دارایی‌هایمان — و پاداشی که او در آن روز فراهم خواهد کرد، وجود خواهد داشت. من نمی‌دانم این پاداش چه خواهد بود، اما می‌توانم صبر کنم تا بفهمم. وظیفه شما و من در برابر ارباب گرانقدرمان این است که هر چه در توان داریم برای رساندن و تقویت دیگران در ملکوت خدا انجام دهیم و در عین حال اجازه دهیم روح القدس ما را به صورت مسیح درآورد.

باز هم، اگر ایمان آورده و اعتماد خود را به مسیح سپرده‌اید، وارد ملکوت ابدی خواهید شد. ورود شما به ملکوت خدا نه به اعمال شما، بلکه به دریافت هدیه خدا—زندگی ابدی در مسیح—بستگی دارد. خدای ما چه فیض‌بخش است!

می‌خواهم این اندیشه را با شما به اشتراک بگذارم: هر آنچه برای رسیدن به امروز پشت سر گذاشته‌اید، شما را آماده کرده است. رویدادهای زندگی شما تصادفی نیستند. یک هدف وجود دارد. پولس رسول نوشت،

زیرا رنج سبک ما که تنها برای یک لحظه است، برای ما وزنی بسیار فزون‌تر و ابدی از جلال به بار می‌آورد (دوم قرنتیان ۴:۱۷).

چگونه امروز از این مطالعه بهره ببریم

- «بازیابی» (زمان و پول): نگاهی به صورت‌حساب بانکی‌تان یا گزارش «زمان استفاده از صفحه» گوشی‌تان در هفته گذشته بیندازید. از خودتان بپرسید: «اگر این تنها مدرک زندگی من بود، آیا نشان می‌داد که با طلا می‌سازم یا با کاه؟» این هفته یک فعالیت «کاهی» را انتخاب کنید و آن را با یک سرمایه‌گذاری «طلایی» (مانند خدمت مخفیانه به کسی) جایگزین کنید.
- «بررسی شخصیت»: یک فرد یا موقعیت دشوار در زندگی‌تان را که در حال حاضر با آن روبرو هستید، شناسایی کنید. به جای دعا برای تغییر آن موقعیت، دعا کنید: «خداوند، چه صفتی از عیسی (صبر، فروتنی، مهربانی) را می‌خواهی از طریق این موضوع در من پرورش دهی؟»
- «خدمت مخفیانه»: این هفته، یک عمل نیک برای کسی انجام دهید که نمی‌تواند جبران‌ش کند و به هیچ‌کس نگوید. تمرین کنید که «گنج در آسمان ذخیره کنید» جایی که فقط پدر می‌بیند.

دعا: ای پدر، ما را آگاه ساز که هر روز آماده‌ای برای ابدیت است. به ما کمک کن تا پذیرای راه‌هایی باشیم که تو می‌خواهی به ما بیاموزی و ما را برای آن روز آماده کنی. از تو سپاسگزاریم که تا آن روز از ما مراقبت می‌کنی. آمین.

کیت توماس

www.groupbiblestudy.com

فیسبوک: keith.thomas.549

ایمیل: keiththomas@groupbiblestudy.com

یوٹیوب: <https://www.youtube.com/@keiththomas7/videos>